

Η αναπνοή μας

Μέσα στο κλίμα μιας γενικευμένης σήψης που ζούμε στην χώρα μας, με διαδοχικά σκάνδαλα να κυριαρχούν στα δελτία ειδήσεων και τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, είναι τουλάχιστον εύλογη η αποστροφή που νοιώθουν οι πολίτες για τα πολιτικά δρώμενα και τους εκφραστές τους.

Η διεθνής οικονομική κρίση, που φαίνεται να καταπνίγει κολοσσούς της παγκόσμιας οικονομίας, και να απειλεί με χρεωκοπία μικρές και μεγάλες χώρες, που ήταν πρότυπα οικονομικής ευδαιμονίας, βρίσκεται επίσης προ των πυλών της χώρας μας.

Μια γενικευμένη απογοήτευση απλώνεται παντού, και ένα αίσθημα απόγνωσης καταλαμβάνει τα οικονομικά ασθενέστερα τμήματα της κοινωνίας μας. Άλλοι δεν τα βγάζουν πέρα με την μικρή σύνταξη που παίρνουν, άλλοι αντιλαμβάνονται ότι ξεπέρασαν κάθε όριο δανεισμού και απειλούνται, άλλοι αντιμετωπίζουν τις ακάλυπτες επιταγές, άλλοι εκεί που ήλπιζαν σε μια καλύτερη δουλειά, ανησυχούν από την απειλή της ανεργίας, και οι νεώτεροι αγωνίζονται να βρουν μία δουλειά και αγωνιούν για τα μελλούμενα.

Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα αναζητούνται φωνές που θα εμπνεύσουν αίσθημα σιγουριάς και αισιοδοξίας, που θα τονώσουν το ηθικό ενός λαού, που όταν κινείται με βάση όραμα και σχέδιο έχει αποδείξει ότι μπορεί να πετύχει αυτό που φαίνεται ακατόρθωτο. Ολοι αναζητούν να ακούσουν κάτι σαφές και συγκεκριμένο για το πώς πρέπει να πορευθεί η χώρα, πώς θα αντιμετωπίσει την παγκοσμιοποίηση, πώς θα εξασφαλίσει μια δίκαιη κατανομή του πλούτου, πώς θα υπάρξει πλούτος για να κατανέμεται.

Είναι σαφές ότι σε ένα κόσμο που αλλάζει, σε μια εποχή που η δύναμη του μυαλού παράγει πολλαπλά από όσα η μυϊκή δύναμη, η γνώση είναι το καθοριστικό εργαλείο επίτευξης των στόχων κάθε κοινωνίας. Είναι η γνώση που μπορεί να ανατρέψει την αρνητική πορεία της οικονομίας και της κοινωνίας μας, και να αποτρέψει φαινόμενα βίας στα οποία οδηγεί η απόγνωση και η απελπισία.

Γι αυτό και επιλέξαμε να αφιερώσουμε αυτό το τεύχος σε θέματα παιδείας και εκπαίδευσης με αναφορές σε σύγχρονα προβλήματα αλλά και συγκεκριμένες προσπάθειες που έχουν αναληφθεί, για ένα ουσιαστικό διάλογο με την κοινωνία, σε ολόκληρη τη χώρα και την διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης και τεκμηριωμένης πρότασης για συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές. Και βέβαια δεν παραλείψουμε αναφορές στην προοπτική διεξόδου από την οικονομική κρίση.

Η Συντακτική Ομάδα

Δημόσια δωρεάν παιδεία, υψηλής ποιότητας για όλους

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα έκλεισε τον κύκλο του... Αυτό είναι το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει κάθε πολίτης που παρακολουθεί τα παιδιά του στο σχολείο, στο φροντιστήριο ή στο Πανεπιστήμιο, οι νέοι που αναζητούν δουλειά και δύσκολα βρίσκουν, οι άνθρωποι των επιχειρήσεων που διαπιστώνουν ελλείψεις σε γνώση και σε ειδικότητες και υπερπροσφορά σε άλλες...

Πέραν όμως από το συμπέρασμα, αναζητούν και απαντήσεις. Πως θα βγούμε από τον φαύλο κύκλο, από το υπέρμετρο κόστος στον οικογενειακό προϋπολογισμό, από την αγωνία της νέας γενιάς για το αύριο. Πως θα ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις του σκληρού διεθνούς ανταγωνισμού, πώς θα αποκτήσουμε τις αναγκαίες γνώσεις;

Η πολιτική εκπρόσωπος για θέματα παιδείας του ΠΑΣΟΚ κ. Άννα Διαμαντοπούλου στις ανά την Ελλάδα ομιλίες της, δίνει συγκεκριμένες απαντήσεις, και κάνει ολοκληρωμένες προτάσεις. Επιλέγουμε τις απόψεις της για τις γενικές πολιτικές επιλογές του ΠΑΣΟΚ, τις δεσμεύσεις του, και ειδικά μέτρα για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση...

... έχουμε στόχο ελεύθερους μαθητές, που «μαθαίνουν να μαθαίνουν»

«...Μέσα σε μια γενιά, στην γενιά μας άλλαξαν πολλά στο χώρο της παιδείας, προς θετική κατεύθυνση. Έγιναν πάρα πολλά, αλλά σήμερα το υπάρχον σύστημα έκλεισε τον κύκλο του. Οι χαμηλές επιδόσεις στις διεθνείς αξιολογήσεις για όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος κάνουν επιτακτική την ανάγκη να προχωρήσουμε σε μεγάλες ανατροπές, με σχέδιο, με χρονοδιάγραμμα και με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση. Χρειαζόμαστε ένα σύστημα με στόχο ελεύθερους μαθητές, που «μαθαίνουν να μαθαίνουν». **Ένα σχολείο ανοιχτό, συμμετοχικό, με αξιολόγηση και λογοδοσία, ένα σχολείο που θα προσφέρει στην ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή, και την ίδια στιγμή οι μαθητές θα το αγαπούν.**

Το όραμα μας για την παιδεία συμπυκνώνεται στις λέξεις: «Δημόσια, δωρεάν παιδεία, υψηλής ποιότητας ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ». Ό,τι δηλαδή αντιστρατεύεται και μεθοδικά αποδομεί η Κυβέρνηση της Ν.Δ., με κάθε λέξη να έχει πολλή ουσία και περιεχόμενο.

Δημόσια παιδεία. Δεν σημαίνει μόνο την αυτονόητη αντιδιαστολή με την ιδιωτική. Είναι και ανάμεσα στο δημόσιο σχολείο και το κρατικό σχολείο. Θέλουμε ένα διαφορετικό δημόσιο σχολείο. Δημοτικό, Γυμνάσιο ή Πανεπιστήμιο, που δεν θα είναι υπηρεσία του κεντρικού Υπουργείου.

άλλο δημόσιο και άλλο κρατικό σχολείο

Θέλουμε **ένα σχολείο με σχετική αυτονομία**, ένα σχολείο που η εκπαιδευτική κοινότητα θα μπορεί να έχει καθοριστικό λόγο, με ένα συγκροτημένο μοντέλο διεύθυνσης και διοίκησης, όπου ο Διευθυντής θα έχει αρμοδιότητες και δυνατότητα δράσης, με διοικητική υποστήριξη, ένα σχολείο το οποίο θα έχει θεσμούς συμμετοχής.

Συνέχεια στην σελ. 8

Οκτώβρης και πρώτες καταλήψεις

Θέλουμε ανοικτά σχολεία Καταδικάζουμε τις καταστροφές

Δηλώσεις της Άννας Διαμαντοπούλου

Με αφορμή το νέο κύμα καταλήψεων, που εξελίσσεται, η Πολιτική Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για θέματα παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου έκανε, στις 15 Οκτωβρίου 2008, την ακόλουθη δήλωση: «Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απασχιώνει και διαλύει τη δημόσια εκπαίδευση. Η ανυπαρξία πολιτικής για τη σχολική στέγη, η διαχείριση του εκπαιδευτικού δυναμικού με γνώμονα τα πελατειακά συμφέροντα, η κατάρρευση της τεχνικής εκπαίδευσης, όπου η προσέλευση μαθητών μειώθηκε επί Νέας Δημοκρατίας κατά 30% και βεβαίως για 5η συνεχή χρονιά μείωση των δαπανών για την Παιδεία έχουν δημιουργήσει εκρηκτική κατάσταση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

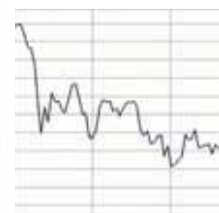
Τα προβλήματα είναι υπαρκτά και είναι πολλά. Όποιος εθελουφλεί, κλείνει τα μάτια μπροστά στο μέλλον. Η μόρφωση των παιδιών πρέπει να είναι πάνω απ' όλα. Κι αυτό απαιτεί:

- **Ανοιχτά σχολεία**, που να εγγυώνται αξιοπρεπείς και λειτουργικές συνθήκες μάθησης.
- Το Υπουργείο Παιδείας να φροντίσει ώστε να μην υπάρξει **καμία χαμένη σχολική μέρα** και να αναπληρωθούν όλες οι διδακτικές ώρες που χάνονται σήμερα λόγω καταλήψεων.
- **Καταδίκη κάθε καταστροφής** δημόσιας περιουσίας και **βίαιας συμπεριφοράς**, που σε καμία περίπτωση δεν λύνουν αλλά αντίθετα διογκώνουν τα προβλήματα.
- **Λειτουργία** επιπέδου όλων των **θεσμών συμμετοχής** του Σχολείου που δίνει τη δυνατότητα στην εκπαιδευτική και μαθητική κοινότητα αλλά και στο γονεϊκό κίνημα να βελτιώσουν και να προστατεύσουν με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο το σχολείο.

Επειδή στην πολιτική «όλα είναι θέμα προτεραιοτήτων» είναι σαφές ότι ο Πρωθυπουργός μέσα στη δίνη της σκανδαλώδους διακυβέρνησής του ξέχασε και τις διακηρύξεις του 2004 περί προτεραιότητας στην Παιδεία. Οι ευθύνες είναι πελώριες.»

Διαβάστε επίσης...

- 132ο Δ.Σ. - Διαπολιτισμική εκπαίδευση
- Η εκπαίδευση σε αριθμούς ΕΕ
- Συζητώντας για τα σχολεία μας
- Οικονομική κρίση - ανάλυση και διέξοδος
- 10+1 γκρίζες ζώνες

Ειδική Αγωγή: διαφωνία επί της αρχής

γράφει η Καθ.Θάλεια Δραγώνα, Γραμματέας τομέα παιδείας ΠΑΣΟΚ

Στην Ελλάδα, υπολογίζεται ότι το 10% τουλάχιστον του μαθητικού πληθυσμού παρουσιάζει ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Μόνο το 1% βοηθείται στα πλαίσια προγραμμάτων ειδικής εκπαίδευσης, ενώ υπάρχει σημαντικός αριθμός παιδιών που δεν λαμβάνει κανέναν είδους ειδική βοήθεια σε δημόσιες σχολικές μονάδες όλων των βαθμίδων. Η χρηματοδότηση της Ειδικής Αγωγής αντιστοιχεί στο 1% του συνολικού προϋπολογισμού για την εκπαίδευση. Παρά τις αλλαγές στη νομοθεσία που προώθησε το ΠΑΣΟΚ ήδη από 1985, η κυρίαρχη προσέγγιση στο χώρο των ειδικών αναγκών εξακολουθεί να είναι σε μεγάλο βαθμό ατομοκεντρική και ιατρο-κλινική. Οι προσάψεις στρέφονται αποκλειστικά και μόνο στην ομαλοποίηση του ατόμου χωρίς να γίνονται σοβαρές παρεμβάσεις για τη μείωση των κοινωνικών και εκπαιδευτικών εμποδίων που καθιστούν πραγματικά «ανάπηρα» τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Στο χώρο της εκπαίδευσης η συμμετοχή και η κοινωνική ένταξη επιτυγχάνεται με την ένταξη στο γενικό παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό σύστημα. Η τοποθέτηση των μαθητών με αναπηρίες στο γενικό σχολείο δεν οδηγεί όμως απαραίτητα στο ενταξιακό σχολείο.

Τι είναι λοιπόν η «ένταξη»;

Η ένταξη ασχολείται με την ευημερία όλων των μαθητών και θέτει ως βασική προϋπόθεση τη μετατροπή των σχολείων σε οργανισμούς, έτοιμους και πρόθυμους να υποδεχτούν το μαθητικό πληθυσμό. Στόχος είναι κανένας μαθητής να μην μείνει έξω από το σχολείο. Η ένταξη προϋποθέτει βασικές αλλαγές που αφορούν τις στάσεις, αξίες, πεποιθήσεις μας, το ήθος, την οργάνωση, τη διδασκαλία και το αναλυτικό πρόγραμμα στο σχολείο, και ανταπόκριση στην ανομοιογένεια των μαθητών. Η ένταξη τέλος δεν μιλάει για «ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες» αλλά για «φραγμούς στη μάθηση και τη συμμετοχή». *Έτσι η ένταξη καλείται να αντιμετωπίσει ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης, ισότητας, ανθρώπινων δικαιωμάτων, κατάργησης των διακρίσεων αλλά και ζητήματα που σχετίζονται άμεσα με την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και τον τρόπο λειτουργίας του σχολείου. Διαφορετικά κάθε*

συζήτηση περί «σεβασμού της διαφορετικότητας» και «διασφάλισης ίσων ευκαιριών» δεν είναι παρά μία φράση ρητορικής πολιτικής.

Οι ευρωπαϊκές χώρες οδεύουν σταθερά και ανέκκλητα προς την κατάργηση των ειδικών σχολείων. Στις χώρες αυτές κανόνες είναι η συνεκπαίδευση (παράλληλη στήριξη, συνεργατική διδασκαλία, συναξιολόγηση) μέσα στο πλαίσιο της γενικής τάξης από τον γενικό και ειδικό εκπαιδευτικό και η πολιτική και εκπαιδευτική συζήτηση στρέφεται γύρω από το ζήτημα της πλήρους ένταξης των παιδιών με ειδικές ανάγκες.

Στην Ελλάδα η μοναδική πηγή εκπαιδευτικής υποστήριξης των μαθητών με αναπηρία στο χώρο του γενικού σχολείου, όταν και όπου υπάρχει, είναι μόνον τα τμήματα ένταξης πολλά εκ των οποίων εξακολουθούν ακόμα και σήμερα να βρίσκονται σε άθλιους χώρους (π.χ. αποθήκες). Αλλά και στις σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής, η παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών από κατάλληλα εξειδικευμένους εκπαιδευτικούς είναι αρκετά περιορισμένη.

Το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε πρόσφατα δυστυχώς δεν κάνει καμία τομή. Ενώ ρητορικά φαίνεται να ακολουθεί τις σύγχρονες τάσεις δεν υποστηρίζει στην πράξη την ενταξιακή φιλοσοφία και δεν υπεισέρχεται καθόλου στο θέμα της συνδιδασκαλίας. Δεν αντιμετωπίζει το θέμα της έγκαιρης παρέμβασης. Δεν ασχολείται καθόλου με την αντιμετώπιση της αναπηρίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εισηγείται την υποχρεωτικότητα της εκπαίδευσης για τα παιδιά με αναπηρία αλλά είναι πολύ αμφίβολο αν η πολιτεία θα μπορέσει να ανταποκριθεί στην ευθύνη που αναλαμβάνει να εντάξει και το τελευταίο παιδί είτε στη γενική εκπαίδευση είτε σε ειδικές εκπαιδευτικές μονάδες. Αυτό θα απαιτούσε και άλλη ιδεολογία, άλλη εκπαιδευτική πολιτική και κατά πολύ αυξημένη χρηματοδότηση.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:

Αντι προτεραιότητας ...η απαξίωση

Με την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση (ΠΕ) στην Α/θμια και Β/θμια Εκπαίδευση επιδιώκεται η δημιουργία στα παιδιά ενός βασικού γνωστικού υπόβαθρου αλλά και σχετικού αξιακού προσανατολισμού ώστε να δημιουργηθούν προϋποθέσεις θετικών στάσεων και συμμετοχικών συμπεριφορών για την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων. Τα προβλήματα αυτά όπως η εξάντληση των φυσικών πόρων, οι κλιματικές αλλαγές, οι δασικές πυρκαγιές, η ρύπανση, το ενεργειακό, η λειψυδρία, η διαχείριση των απορριμμάτων κ.α. παρουσιάζονται με μεγάλη οξύτητα στην εποχή μας.

Στη δεκαετία 1994 - 2003 έγινε μια μεγάλη προσπάθεια θεσμικής και οικονομικής υποστήριξης για την ανάπτυξη της ΠΕ στα Σχολεία, στην επιμόρφωση, στο εκπαιδευτικό υλικό, στα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, στις τοπικές και διεθνείς συνεργασίες, στις δικτυώσεις. Από το 2004 και μετά, μια κατάσταση αποκαρδιωτική. Αντί λύσεων προέκυψε σωρεία νέων προβλημάτων.

Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση γίνεται στα Σχολεία από εθελοντές Εκπαιδευτικούς και υποστηρίζεται από θεσμικά όργανα του Υπουργείου Παιδείας όπως είναι οι Υπεύθυνοι ΠΕ και τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΚΠΕ), με ειδικά εξοπλισμένες εκπαιδευτικές και επιμορφωτικές δομές που στελεκώνονται με Εκπαιδευτικούς διαφορετικών ειδικοτήτων και βαθμίδων.

Στα Κέντρα ΠΕ μια καινοτομία που τη δέχτηκαν με ενθουσιασμό οι μαθητές, οι Εκπαιδευτικοί και οι τοπικές κοινωνίες διαπιστώνουμε σήμερα τη στρεβλή κατανομή τους ανά την επικράτεια, ανεπάρκεια υποδομών και περιορισμένη προσβασιμότητα στους επισκέπτες. Αλλού πάλι υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στελέχωσης αφού είτε δεν υπάρχει ενδιαφέρον των Εκπαιδευτικών, είτε απουσιάζουν κρίσιμες ειδικότητες, ή ακόμη στις επιλογές αγνοούν ουσιαστικά προσόντα και το παραχθέν κατά το παρελθόν έργο. Οι Εκπαιδευτικοί των ΚΠΕ καλούνται να εργάζονται απογεύματα και Σαββατοκύριακα χωρίς τις αμοιβές που προβλέπει το Εθνικό Δίκαιο, ενώ ο Υπεύθυνος του ΚΠΕ αντιμετωπίζεται ως απλός Εκπαιδευτικός και όχι ως Διευθυντής μονάδας. Το Συντονιστικό Κέντρο που λειτούργησε με επιτυχία από το 2002 μέχρι το 2004 αδρανοποιήθηκε και καταργήθηκε στην πράξη. Δεν υπάρχει πρόβλεψη για ένταξη στα κατασκευαστικά, επισκευαστικά και εξοπλιστικά προγράμματα του ΟΣΚ. Η χρηματοδότηση των διαχειριστικών Επιτροπών έχει υποδιπλασιαστεί.

Σήμερα αντί να ζητάμε νέα πράγματα όπως ΚΠΕ με βιοκλιματικές κατασκευές και χρήση ήπιων μορφών ενέργειας, με ιδιαίτερο ρόλο στο δημοκρατικό διάλογο των τοπικών κοινωνιών για την αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων, διεύρυνση των συνεργασιών με όλους τους συναρμόδιους φορείς για θέματα περιβάλλοντος και με τα Επιστημονικά Ιδρύματα ερχόμαστε να ζητάμε πράγματα που ήδη είχαμε κατακτήσει στο παρελθόν.

Τα συμπεράσματα δικά σας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΑΓΙΤΑΚΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΕΕΚΠΕ ΑΤΤΙΚΗΣ
(Η ΠΕΕΚΠΕ είναι η Πανελλήνια Ένωση Εκπαιδευτικών για την ΠΕ)

132° Δημοτικό Σχολείο

διαπολιτισμική εκπαίδευση στην πράξη

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι δομημένο έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες ενός μονοπολιτισμικού περιβάλλοντος μάθησης χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τη μετεξέλιξη της κοινωνίας μας σε πολυπολιτισμική και την ανάγκη αλλαγών στη δομή και στο περιεχόμενο του σχολείου. Αναπάντητα παραμένουν στο σημερινό σχολείο τα ερωτήματα που σχετίζονται με την ένταξη των μεταναστών μαθητών/μαθητριών ή παιδιών με αναπηρίες, με τη δυσκολία γονέων που δε γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα ή με τον αυξανόμενο αριθμό μαθητικών διαρροών κλπ. Έτσι συχνά δημιουργούνται αδιέξοδα, τα οποία καλούνται να τα διαχειριστούν κυρίως οι εκπαιδευτικοί χωρίς τις απαραίτητες γνώσεις και την αναγκαία από την Πολιτεία υποστήριξη.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι στο χώρο του σχολείου συχνά να εκφράζονται έντονα ξενοφοβικές συμπεριφορές. Στο 132ο Δημοτικό Σχολείο, στο κέντρο της Αθήνας στο σχολικό συγκρότημα της Γκράβας, με 70% παιδιά μεταναστών και προσφύγων, τα τελευταία εννέα χρόνια οι εκπαιδευτικοί του σχολείου σε συνεργασία και με το σύλλογο γονέων, αναπτύξαμε δράσεις, αναλάβαμε πρωτοβουλίες και στο βαθμό που μας αναλογούσε, καταφέραμε να δημιουργήσουμε κλίμα ασφάλειας και αποδοχής για τους μαθητές/μαθήτριες μας και τους γονείς τους.

Με βάση τις προσδοκίες και τις μορφωτικές ανάγκες όλων των παιδιών αλλά και των υπόλοιπων μελών της σχολικής μας κοινότητας, προσπαθήσαμε, στηριζόμενοι στους στόχους και τις αρχές της εκπαίδευσης και παράλληλα στην παιδαγωγική επιστημονική έρευνα, να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο σχολείο που θα προσπαθούσε να καλύψει αυτές τις ανάγκες.

Για τους μαθητές/μαθήτριες μας οργανώσαμε εργαστήρια για την προσωπική και κοινωνική τους ανάπτυξη και υγεία και **τμήματα μητρικής γλώσσας εκτός του ωραρίου του σχολείου**. Προωθήσαμε επίσης δράσεις που αξιοποιούν τη μητρική τους γλώσσα και τη δυναμική της καθώς και τον πολιτισμό όλων των παιδιών.

Προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα και τα μη ορθόδοξα παιδιά, τα οποία αποτελούν την πλειονότητα των μαθητών του σχολείου, να συμμετέχουν στην πρωινή προσευχή και να μην περιθωριοποιούνται **όλα τα παιδιά προσεύχονται με στίχους-προσευχή του Γ. Ρίτσου από το Πρωινό Άστρο**.

Για τους γονείς οργανώσαμε συναντήσεις με στόχο την **ενίσχυση του γονικού τους ρόλου** και ενδυναμώθηκε η μεταξύ τους σχέση και η σχέση τους με το σχολείο. Επίσης, **λειτουργήσαμε τμήματα μαθημάτων ελληνικής γλώσσας από εθελοντές εκπαιδευτικούς** στους μετανάστες γονείς. Για να διευκολυνθεί η επικοινωνία των γονέων με το σχολείο οι σχολικές ανακοινώσεις έγιναν πολύγλωσσες (ελληνικά, αγγλικά, αλβανικά). Διευκολύναμε ακόμα τη σύνδεση των οικογενειών των παιδιών με δομές και φορείς υγείας, ώστε να υπάρχει υποστήριξη σε κάθε σοβαρό πρόβλημα που προκύπτει.

Για τους εκπαιδευτικούς οργανώσαμε την ενδοσχολική τους επιμόρφωση, την εφαρμογή εναλλακτικών μορφών διδασκαλίας των μαθημάτων, τη συνεργασία και σύνδεση του σχολείου με δομές και φορείς υγείας.

Το σχολείο για πολλές από τις παραπάνω πρωτοβουλίες βραβεύτηκε στην Ελλάδα και διεθνώς. Έλαβε συγχαρητήριες

επιστολές από Πανεπιστημιακά Ιδρύματα και άλλους φορείς. Οι εκπαιδευτικοί παρουσίασαν τη δουλειά τους σε Πανεπιστήμια, στο Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, σε διεθνή Συνέδρια και έκαναν δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά και βιβλία.

Η απάντηση του Υπουργείου Παιδείας στη δουλειά του 132ου με παράδοχο τρόπο εμφανίστηκε το Νοέμβριο του 2007. Τότε, η διευθύντρια του σχολείου απομακρύνθηκε και όλα τα προγράμματα διακόπηκαν βίαια.

Αν και ουδέποτε αμφισβητήθηκε η αποτελεσματικότητα των πρωτοβουλιών που αναπτύχθηκαν στο σχολείο, οι εκπρόσωποι της Πολιτείας εμμένοντας στο γράμμα του νόμου φάνηκε ότι δεν μπορούν να ανεχτούν ένα σχολείο που ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες των μελών του, ένα σχολείο που αποτελεί πηγή γνώσης, χαράς, δημιουργικότητας και ένταξης όλων των παιδιών.

Ακολούθησε θύελλα αντιδράσεων προς το Υπουργείο Παιδείας και υποστήριξης των δράσεων του σχολείου από εκπαιδευτικούς και πολιτικούς φορείς, βουλευτές, συνδικαλιστικά όργανα, ΜΜΕ και απλούς πολίτες που αγωνιούν για την παιδεία στη χώρα μας. Για να διαβληθεί το έργο του σχολείου κατασκευάστηκαν μυθεύματα από κύκλους "αντιφρονούντων" και άρχισαν οι εκπαιδευτικοί του να κατηγορούνται, να διασύρονται και να απειλούνται για έλλειψη πατριωτισμού και εθνική μειοδοσία, χωρίς καμία υποστήριξη ή διάψευση από το ΥΠΕΠΘ.

Όμως η ιστορία του 132 γράφεται ακόμα... Από τους εκπαιδευτικούς του σχολείου που αντιστέκονται. Από τους γονείς και τους μαθητές που ονειρεύονται να τους δώσουν πίσω το σχολείο τους. Από τον εκπαιδευτικό κόσμο και όλους όσους αγωνιούν για την εκπαίδευση και το σχολείο που έχουν ανάγκη όλα τα παιδιά.

Στέλλα Πρωτονοτάρη
Διευθύντρια του 132ου σχολείου μέχρι το Νοέμβριο του 2007

Αγωγή καταναλωτή

Η γνώση είναι δύναμη

Πριν τρεις δεκαετίες περίπου, τα εθνικά κράτη, με άμεσες παρεμβάσεις, ρύθμιζαν τη λειτουργία της αγοράς, ορίζοντας ανώτερα - κατώτερα όρια τιμών βασικών προϊόντων και υπηρεσιών, τονώνοντας τη ζήτηση και, αποτρέποντας, ως ένα βαθμό, τις κοινωνικές αναταραχές και τη διάρρηξη του κοινωνικού ιστού.

Η παγκοσμιοποίηση έχει προκαλέσει μεταβολές, σε όλους τους τομείς: Οικονομία, Πολιτική, Νομοθεσία, Πολιτισμός, Τεχνολογία κ.λπ. και ήδη έχουμε οδηγηθεί, στην κοινωνία της αγοράς, που υποσκάπτει όλες τις άλλες λογικές και αξίες και όπου ο άκρατος καταναλωτισμός τείνει να ταυτιστεί, με το κύριο νόημα της ζωής.

Η «υγιής» ελεύθερη αγορά λειτουργεί, με βάση το νόμο της προσφοράς και της ζήτησης.

Η προσφορά καθορίζεται, από τους Παραγωγούς και τους Προμηθευτές. Η ζήτηση καθορίζεται, από τους Καταναλωτές, που έχουμε 8 αναγνωρισμένα δικαιώματα: Δικαίωμα στην ικανοποίηση των βασικών αναγκών, στην ασφάλεια, στην πληροφόρηση, στην επιλογή, στην εκπροσώπηση, στην αποζημίωση, στην εκπαίδευση, σε ένα υγιεινό περιβάλλον.

Οι κυβερνήσεις έχουν καθήκον να διασφαλίζουν ότι η αγορά λειτουργεί, προς όφελος όλων των εμπλεκόμενων, σε αυτήν, για να μην καταλήξει, σε ζούγκλα, όπου επικρατεί ο νόμος του ισχυρού.

Ο καταναλωτής καλείται να «παίξει», στην ελεύθερη, παγκοσμιοποιημένη αγορά, το ρόλο του ελεγκτή και επόπτη. Για το λόγο αυτό, πιστεύουμε ότι **η αγωγή καταναλωτή πρέπει να ενταχθεί, στο επίσημο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των σχολείων μας.** και όσο πιο νωρίς ένα παιδί αποκτήσει καταναλωτική συνείδηση, τόσο πιο «σωστός» καταναλωτής θα γίνει.

Η αγωγή καταναλωτή, σήμερα, γίνεται, όταν και αν γίνεται, χωρίς ιδιαίτερη εκπαίδευση των εκπαιδευτικών και ως «πάρρηγο» της οικιακής οικονομίας, της αγωγής περιβάλλοντος ή της αγωγής υγείας, οι οποίες είναι τμήματα της αγωγής καταναλωτή. Έτσι, η εκπαίδευση του αυριανού «βασιλιά» της αγοράς είναι αποσπασματική. Η αγωγή καταναλωτή δεν πρέπει να γίνεται, με την παραδοσιακή μέθοδο, ως μάθημα, που χρειάζεται αποστήθιση, αλλά ως δρώμενο.

Έχουμε δει τράπεζα να διδάσκει καταναλωτική αγωγή, σε σχολεία, δίνοντας σε μικρά παιδιά πιστωτικές κάρτες, με το λογότυπό της. Έχουμε δει βιομηχανία αναψυκτικών (υγρή γλυκά τα ονομάζουμε εμείς) να διδάσκει υγιεινή διατροφή και μεσογειακή δίαιτα, σε παιδιά, προωθώντας, έτσι, τα προϊόντα της. Και όλα αυτά θεωρούνται παιδεία και εκπαίδευση. Η αγωγή καταναλωτή πρέπει να αποτελεί καθήκον και αποκλειστική ευθύνη της Πολιτείας.

Η απελευθέρωση των καθολικών υπηρεσιών, η μετάβαση, στην ελεύθερη αγορά, οι νέες συνθήκες καθιστούν την εκπαίδευση και των ενηλίκων καταναλωτών απαραίτητη, στο πλαίσιο δια βίου μάθησης. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση διευρύνει τις δυνατότητες και την πρόσβαση ενηλίκων και ανηλίκων καταναλωτών, στην απαραίτητη αυτή γνώση, και γι αυτό απαιτείται η επίσημη της διεξόδους των ευρωζωνικών υπηρεσιών (γρήγορο internet) στη χώρα μας, και η καταπολέμηση του ψηφιακού αναλφαριθμητισμού.

Κάθε χώρα, που σέβεται τους πολίτες της οφείλει να προετοιμάσει τους πολίτες της, για τα προβλήματα, που θα αντιμετωπίσουν ή αντιμετωπίζουν καθημερινά, στις συναλλαγές τους, ώστε να προστατεύονται, από τις τυχόν αυθαιρεσίες της αγοράς. Γιατί η γνώση είναι δύναμη.

Νικόλαος Τσεμπερλίδης, Πρόεδρος ΚΕ.Π.ΚΑ., Μέλος Ε.Ε. Ε.Σ.Κ.Α.
Ευαγγελία Κεκελέκη, Γεν. Γραμματέας ΚΕ.Π.ΚΑ., Αν. Μέλος Ε.Σ.Κ.Α.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Το σύγχρονο μαθησιακό μοντέλο καθιστά τη χρήση του Διαδικτύου αναπόσπαστο εργαλείο της μαθησιακής διαδικασίας. Δεκάδες είναι οι ιστοσελίδες με εκπαιδευτικό περιεχόμενο, χρήσιμες όχι μόνο σε δασκάλους, αλλά σε μαθητές και γονείς.

Παρουσιάζουμε μια πρώτη λίστα σχετικών ιστοσελίδων που εντοπίσαμε

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ	ΣΧΟΛΙΑ
www.pi-schools.gr	Σελίδα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου με πολλά links.
www.yperth.gr	Σελίδα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. με πολλά links.
www.ekebi.gr	Εθνικό Κέντρο Βιβλίου.
www.doe.gr	Σελίδα της Δ.Ο.Ε.
www.olme.gr	Σελίδα της Ο.Λ.Μ.Ε.
www.sch.gr	Σελίδα του Πανελληνίου σχολικού δικτύου.
www.etwinning.gr	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα με εφαρμογές και links για διασχολική συνεργασία μεταξύ σχολείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
www.esos.gr	Ενημερωτικό site για τις εξελίξεις στο χώρο της Παιδείας
www.pedia.gr	Ιστοσελίδα με links για εκπαιδευτικά sites.
http://scholar.google.gr	Μηχανή αναζήτησης στο Google για εκπαιδευτικούς, βάζοντας στη μηχανή τη φράση "εκπαιδευτικές πύλες" θα δώσει χιλιάδες αποτελέσματα.
http://www.komvos.edu.gr	Ηλεκτρονικός Κόμβος του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας. Επιλέγοντας το σύνδεσμο «Λεξικά» έχεις πρόσβαση σε καθένα από τα ηλεκτρονικά λεξικά
www.logotopos.gr	Ιστοσελίδα με ελληνικά βιβλία-εκδόσεις.
www.epyna.gr	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα εκπαιδευτικών του Νοτίου Αιγαίου με εφαρμογές, φύλλα εργασίας και links.
www.theatroedu.gr	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα με πληροφορίες για το θέατρο στην εκπαίδευση.
www.ime.gr	Η σελίδα του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού χρήσιμη για τη διδασκαλία του μαθήματος της ιστορίας.
www.rhodes.aegean.gr /sxedia/	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα με εφαρμογές και πολλές ασκήσεις σε όλα τα μαθήματα.
www.netschoolbook.gr	Ιστοσελίδα φιλολογικών μαθημάτων με πλούσιο υλικό θέματα από την ιστορία και τη λογοτεχνία.
http://micro-kosmos.uoa.gr	Ιστοσελίδα του καθ. Γ.Θ.Καλκάνη (Παν/μιο Αθηνών) με πληροφορίες για τα πειράματα και τη διδασκαλία του μαθήματος της φυσικής.
www.filologia.gr	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα της φιλόλογου Μαρίας Κασκαντάμη με πλούσιο υλικό εφαρμογές και links
www.ekped.gr	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα με εφαρμογές για το μάθημα των φυσικών και links.
http://theodoros.ime.gr	Δημιούργημα του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού. Για το μάθημα των θρησκευτικών.
www.goneis.gr	Ενημερωτικός ιστότοπος για τη χρήση του Διαδικτύου από γονείς και μαθητές
www.sch.gr	Διασυνδέει και παρέχει τηλεματικές υπηρεσίες σε 14.390 σχολεία, 2.811 διοικητικές μονάδες του ΥΠΕΠΘ και 67.942 εκπαιδευτικούς και 14.019 μαθητές Γυμνασίου
www.jele.gr	Εκπαιδευτικός κόσμος για τις πρώτες τάξεις του δημοτικού.
www.netkids.gr	Εκπαιδευτική ιστοσελίδα με εφαρμογές και links για παιδιά.
www.alfavita.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.amfitheatro.gr.	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.daskalos.edu.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links
www.easyschool.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.eclass.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links
www.eduportal.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.e-kimolia.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.e-selides.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.e-yliko.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.oikade.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.pekp.gr	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.
www.telepedia.net	Εκπ/κή ιστοσελίδα με εφαρμογές και links.

• Γενικά στις μηχανές αναζήτησης με λέξεις κλειδιά όπως "εκπαιδευτικές πύλες" ή "εκπαιδευτικές ιστοσελίδες" μπορείς να αναζητήσεις και να επιλέξεις από χιλιάδες αποτελέσματα.

Δείκτες από την Έκθεση της ΕΕ για την εκπαίδευση το 2008

Πολιτικοί λένε πολλές φορές ότι οι αριθμοί δε λένε πάντα την αλήθεια... ίσως, όμως, και να τη λένε!

Το επίπεδο της Παιδείας μίας χώρας δεν περιορίζεται σε στατιστικές προσεγγίσεις και ποσοτικές αυξομειώσεις, είναι όμως χρήσιμο να παρακολουθούμε την εξέλιξη των αριθμών. Ειδικά όταν η σύγκριση είναι αμείλικτη οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους και μιλούν καλύτερα. Ίδου μερικά στοιχεία από τα ευρωπαϊκά στατιστικά δεδομένα:

Ποσοστά πρόσβασης στην προ-νηπιακή και νηπιακή εκπαίδευση παιδιών 4 ετών		
Χώρα	2000	2006
ΕΕ - 27	82,8	86,8
Γαλλία	100	100
Ελλάδα	53,9	56,1

Ποσοστά κατανόησης των μαθητών νηπιαγωγείου-λυκείου σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία (2006)		
Χώρα	Δημόσια	Ιδιωτικά
ΕΕ - 27	79	21
Ελλάδα	92,9	7,1
Ισπανία	70,3	29,7
Ιρλανδία	99,4	0,6
Σουηδία	92,4	7,6

% συμμετοχής των ενηλίκων (25-64) στη δια βίου μάθηση εκπαίδευση και κατάρτιση		
Χώρα	2000	2007
ΕΕ-27	7,1	9,7
Ελλάδα	1,0	2,1
Σουηδία	21,6	32,0
Πορτογαλία	3,4	4,4
Ιρλανδία	...	7,6
Φιλανδία	17,5	23,4
Ισπανία	4,1	10,4

Δαπάνη ανά Μαθητή σε κάθε 1000€ (σε PPS - Purchasing Power Standard) 2005		
Χώρα	Δημοτικό	Γυμνάσιο
ΕΕ-27	4,5	5,9
Ελλάδα	3,8	4,9
Πορτογαλία	3,8	5,1
Ισπανία	4,7	6,1
Φιλανδία	4,7	6,2
Δανία	7,2	8,0
Ιρλανδία	4,8	6,1
Αυστρία	6,9	8,3
Ιταλία	5,6	6,3

Ποσοστό των μαθητών (παιδιά μεταναστών) που εγκαταλείπουν πρόωρα από το σχολείο

ΕΕ27	Ελλάδα	Ισπανία	Ιταλία	Πορτογαλία	Ην.Βα-σίλειο	Γαλλία	Σουηδία
31,7	45	44,3	49,6	51,2	11,3	26,6	22,1

Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών σε σχολεία 2006 και 2001

Χώρα	Αριθμός Υπολογιστών ανά 100 μαθητές		Ποσοστό σχολείων με Ευρωζωνική σύνδεση		Ποσοστό σχολείων με δική τους ιστοσελίδα	
	2001	2006	2001	2006	2001	2006
ΕΕ-25		11		67		63
ΕΕ-15	8	12		72	44	62
Ελλάδα ¹	5	7	3	13	15	37
Φιλανδία	17	17	52	90	77	86
Πορτογαλία	4	6	4	73	25	61
Ιρλανδία	11	10		66	38	36

Αναλογία μαθητών προς καθηγητές (2006)

Χώρα	Δημοτικό - Λύκειο	Δημοτικό	Γυμνάσιο	Λύκειο
Ελλάδα	9,2	10,6	8	8,3
Ιταλία	10,7	10,7	10,3	11
Γαλλία	14,3	19,4	14,2	10,3
Ιρλανδία	16,9	19,4	...	14,6
Φιλανδία	14,7	15,9	10,0	18,0
Σουηδία	12,4	12,1	11,4	13,8
Πορτογαλία	7,0	10,8	8,2	...
Τουρκία	23,2	26,7	...	15,8

Αύξηση αριθμού μαθητών μεταξύ 2000-2006 ανά εκπαιδευτικό επίπεδο

Χώρα	Δημοτικό	Γυμνάσιο	Λύκειο	Μεταλυκειακή μη γ' Βάθμια εκπαίδευση
ΕΕ-27	-8,4	0,7	..	-0,1
Ελλάδα	0,0	-7,8	-0,9	-53,9
Ιταλία	-1,0	0,9	6,8	41,9
Γαλλία	4,3	1,5	3,6	77,4
Ιρλανδία	2,7	-5,8	-7,9	71,1
Φιλανδία	-4,1	1,4	16,7	460,6
Σουηδία	-10,8	18,0	-5,1	-16,7
Πορτογαλία	-7,9	-10,2	-16,8	...
Σλοβενία	7,6	-18,0	-1,6	432

¹ Η Ελλάδα είναι 25η στους 25 στις ευρωζωνικές συνδέσεις στα σχολεία

Ας μιλήσουμε

Στο πλαίσιο της εξόρμησης στελεχών του ΠΑΣΟΚ, για την παρουσίαση των προγραμματικών του θέσεων, η πολιτική εκπρόσωπος για θέματα παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου, πραγματοποιεί σειρά επισκέψεων στους νομούς της Χώρας, σε άμεση συνεργασία με τους Βουλευτές του κάθε νομού, τις περιφερειακές και νομαρχιακές οργανώσεις.

Πρέβεζα

Βέροια

Βοιωτία

Άρτα

Στις Βρυξέλλες

για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που αναγνώρισε επαγγελματικά δικαιώματα σε αποφοίτους Κολλεγίων – δηλαδή Κέντρων Ελευθέρων σπουδών που συνεργάζονται με ξένα Πανεπιστήμια - προκαλεί ποικίλες και εύλογες αντιδράσεις στην νεολαία αλλά και τα ΑΕΙ της Χώρας.

Σε αναζήτηση διεξόδου από μια επί θύραις κρίση, και κυρίως απαντήσεων στο θέμα αναβάθμισης και όχι υποβάθμισης της ανώτατης εκπαίδευσης στην χώρα μας, η πολιτική εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ για θέματα Παιδείας, Άννα Διαμαντοπούλου, πραγματοποίησε επίσκεψη στις Βρυξέλλες (4 και 5 Νοεμβρίου) και είχε σειρά επαφών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Μετά το τέλος της συνάντησής της με τον Επίτροπο Παιδείας, Jan Figel, που κατά τεκμήριο είναι ο πλέον αρμόδιος για τα θέματα εκπαίδευσης και προσφερόμενης παιδείας στις χώρες της Ε.Ε., η κ. Διαμαντοπούλου προσδιόρισε ένα σχέδιο δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο όπως προκύπτει από τις σχετικές δηλώσεις της: «Η Οδηγία 89/48, η Οδηγία 2005/36, αλλά και η πρόσφατη απόφαση του ΔΕΚ - λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη ότι αναμένονται και άλλες αποφάσεις - αναφέρονται στην υποχρέωση αμοιβαίας αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων στις χώρες της Ε.Ε., αλλά έχουν και σοβαρές επιπτώσεις στη λειτουργία των εκπαιδευτικών συστημάτων.

Ως εκ τούτου, απαιτούνται πρωτοβουλίες και δράσεις σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, με στόχο την κατοχύρωση της παρέμβασης των εθνικών Αρχών για την διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαίδευση, αλλά και το δικαίωμα των πολιτών για ισότιμη πρόσβαση σε αυτήν.

Ως ΠΑΣΟΚ, θέσαμε στα κοινοτικά όργανα, την ανάγκη άμεσης αξιολόγησης των συνεπειών της εφαρμογής της συγκεκριμένης Οδηγίας, τόσο στα εκπαιδευτικά συστήματα, όσο και στο πεδίο της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Ναύπακτος

Πέλλα

Γιαννιτιά

για Παιδεία!

Κατά τις επισκέψεις αυτές έχει συναντήσεις με τοπικούς φορείς, εκπροσώπους της αυτοδιοίκησης και ενεργά μέλη της τοπικής κοινωνίας, καθώς και συναντήσεις εργασίας με εκπροσώπους όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης, μαθητές και φοιτητές. Τις συναντήσεις χαρακτηρίζει η ευρεία ανταλλαγή απόψεων για θέματα παιδείας, η επαφή με τα πραγματικά προβλήματα λειτουργίας και υποδομών, και ο ουσιαστικός διάλογος για τις αναγκαίες παρεμβάσεις στον χώρο της παιδείας.

Αγρίνιο

Καλαμάτα

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργος Παπανδρέου επισκέπτεται το 12ο Γυμνάσιο και Λύκειο Πετραλώνων, συνοδευόμενος από τους Βουλευτές, Α. Διαμαντοπούλου πολιτική εκπρόσωπο, Θ. Δραγώνα Γραμματέα του τομέα παιδείας και Μ. Παντούλα υπεύθυνο του ΚΤΕ.

θέρων — «Κολλέγια»

Η Ελλάδα είναι και οφείλει να συμπεριφέρεται ως συνδιαμορφωτής της Ευρωπαϊκής πολιτικής

Και ζητήσαμε να αναληφθούν πρωτοβουλίες, ώστε να εφαρμόζεται ουσιαστικά η πιστοποίηση της εκπαίδευσης σε κάθε χώρα και να μην μετατρέπονται οι εκπαιδευτικές δομές σε ανεξέλεγκτες κερδοσκοπικού χαρακτήρα επιχειρήσεις. Είναι σαφές ότι οι επερχόμενες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου θα θέτουν θέματα που αφορούν το σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών, και όχι απλά μία από τις 27, δηλαδή την Ελλάδα. Ως εκ τούτου, απαιτείται κινητοποίηση σε όλα τα επίπεδα. Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να θέσει το θέμα στο επόμενο Συμβούλιο Υπουργών Παιδείας και να προωθήσει παράλληλα τους αντίστοιχους προβληματισμούς στο Συμβούλιο Υπουργών Απασχόλησης και σε συζητήσεις για την εσωτερική αγορά. Απαιτείται οργανωμένη υποστήριξη των θέσεων, προώθηση των ζητημάτων και δημιουργία συμμαχιών. Παράλληλα, η σύνοδος των Πρυτάνεων, οι Πρόεδροι των ΤΕΙ και όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς μπορούν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο, θέτοντας το θέμα στις αντίστοιχες ευρωπαϊκές πανεπιστημιακές ενώσεις και όργανα. Η Ελλάδα είναι και οφείλει να συμπεριφέρεται ως συνδιαμορφωτής της Ευρωπαϊκής πολιτικής σε όλους τους τομείς.»

Πάτρα

Καβάλα

Γιάννενα

Βόλος

Καρδίτσα

Πήλιο

Αριδέα

Παιδεία μέσα σε οικονομική κρίση;

TA NEA
**ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ**

Ο αυταρχικός κομμουνισμός κατέρρευσε και ο ασύδοτος φιλελευθερισμός καταρρέει. Τα άκρα αποδεικνύονται ατελέσφορα και η Σοσιαλδημοκρατία προβάλλει ως η μόνη και αποτελεσματική δύναμη που μπορεί να εγγυηθεί ασφάλεια, σταθερότητα και ευημερία. Έχει δοκιμασμένες και επιτυχείς αντιλήψεις για τον ρόλο ενός κράτους - στρατηγείου, που σχεδιάζει, θέτει κανόνες, ρυθμίζει, προστατεύει και φυσικά παρεμβαίνει.

Η Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία χαρακτηρίζεται από την προσέγγιση της αγοράς όχι ως φυσικού φαινομένου ή δαίμονα, αλλά ως θεσμού που ρυθμίζεται και ελέγχεται προς όφελος των πολλών. Η πολιτική, λοιπόν, επιστρέφει.

Η πρόταση της Σοσιαλδημοκρατίας σήμερα πρέπει να αφορά τρία (3) επίπεδα: Το Διεθνές, το Ευρωπαϊκό και το Εθνικό.

Αναπτύσσω το εθνικό, μιας και ενόψει και των ευρωεκλογών οι αλλαγές σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο τίθενται επί τάπητος.

Η κρίση και η πολιτική σε εθνικό επίπεδο: Στη χώρα μας δεν φαίνεται μέχρι στιγμής άμεση ανάγκη χρηματοδότησης των Τραπεζών ενώ ταυτόχρονα η ανεργία και η άδικη πολιτική της Κυβέρνησης βαθιάειν την κρίση που προϋπήρχε δημιουργώντας ένα μαύρο τοπίο για το 2009. **Συμβαίνει το πρωτοφανές να αυξάνουν οι φόροι και να μειώνονται οι «Δημόσιες Επενδύσεις!»**

Χρέος, έλλειμμα, μείωση της παραγωγικής βάσης, ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, δραματική στέρση στην κοινωνία της γνώσης και βύθιση στην ανταγωνιστικότητα είναι τα επιπλέον στοιχεία που πρέπει ανά πάσα στιγμή να έχουμε υπόψη μας.

Η απάντηση και η πρόληψη των επιπτώσεων στην πραγματική οικονομία χρειάζονται όχι απλά νέες προτάσεις, αλλά αλλαγή της βάσης του πολιτικού πλαισίου. Πραγματική οικονομία σημαίνει θέσεις εργασίας, εισόδημα, επενδύσεις, παραγωγή.

Για την χώρα μας ζωτικοί τομείς όπως οι κατασκευές, ο τουρισμός, οι μεταφορές, οι τηλεπικοινωνίες, το εμπόριο είναι ήδη σε κάμψη, ενώ το κράτος παραμένει ανίσχυρο, αναξιοκρατικό, αδύναμο να διαχειριστεί τις τρέχουσες ανάγκες.

Μια πρόταση της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατικής προσέγγισης υπό το βάρος της κρίσης πρέπει να αφορά το σήμερα αλλά και το μέλλον: **Ασφάλεια - ανάπτυξη - αναδιανομή.**

• **Ασφάλεια:** Η ασφάλεια αφορά και τα αδύναμα οικονομικά στρώματα και την μεσαία τάξη και τον επιχειρηματικό κόσμο. Η ενσωμάτωση του ευρωπαϊκού πλαισίου για την εγγύηση της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, και των καταθετών αλλά και η υποστήριξη των δανειοληπτών είναι η μία όψη. Σε μία κρίση αυτού του μεγέθους ένα υπεύθυνο πολιτικό σύστημα οφείλει να δημιουργήσει συνθήκες σταθερού φορολογικού περιβάλλοντος και εργασιακής ειρήνης.

Από μια κυβέρνηση θα περίμενε κανείς πρόταση για ένα πλαίσιο συμφωνίας κομμάτων και κοινωνικών εταίρων που θα έθεταν το συμφέρον της χώρας πάνω από όλα και θα συμφωνούσαν σε ζητήματα επενδύσεων (οι περισσότερες επιχειρήσεις κάνουν πλάνο μείωσης επενδύσεων άρα απολύσεων) αύξηση παραγωγικότητας και προστασίας των εργατικών δικαιωμάτων. Ήδη στον χώρο του τουρισμού και των κατασκευών θα έπρεπε να έχουν ξεκινήσει τριμερείς διαβουλεύσεις.

• **Ανάπτυξη:** Απαιτείται ανατροπή της βάσης του σχεδιασμού του Προϋπολογισμού αλλά και του ΕΣΠΑ (Δ' ΚΠΣ). Θα πρέπει να μελετηθεί επειγόντως ένα τεράστιο πρόγραμμα έργων εθνικής και περιφερειακής εμβέλειας με υπερβατικό πλαίσιο όπως αυτό των Ολυμπιακών Αγώνων (και εδώ αξίζει να δοθεί μάχη σε ευρωπαϊκό επίπεδο) ώστε να ξεκινήσουν άμεσα έργα σε όλη τη χώρα σε τρεις τομείς: Μεταφορές - τεχνολογία - περιβάλλον. Να ορισθεί εθνικός στόχος η Παιδεία με συγκεκριμένη δέσμευση που απαιτεί και πάλι πολιτική και κοινωνική συναίνεση σε ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες.

Ευρωπαϊκοί, εθνικοί πόροι και δανεισμός θα πρέπει να επικεντρωθούν σε τομείς που εξασφαλίζουν στη χώρα υψηλή προστιθέμενη αξία, δυνατότητες άμυνας στην κρίση και επίθεσης στο μέλλον.

• **Αναδιανομή:** Δεν υπάρχει ανάπτυξη και ασφάλεια σε μια χώρα που δεν μπορεί να προστατεύσει αυτούς που έχουν ανάγκη. Η υποστήριξη με έκτακτα μέτρα συγκεκριμένων ομάδων όπως έχει ήδη προτείνει το ΠΑΣΟΚ δεν είναι παροχές, είναι κοινωνική επένδυση που δίνει σε όλους το δικαίωμα και την δυνατότητα να συμμετέχουν στην παραγωγική διαδικασία.

• Μπορούμε και οφείλουμε να παλέψουμε σε διεθνές, ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο για την έναρξη ενός νέου πολιτικού ευρωπαϊκού κύκλου με ευεργετικά αποτελέσματα και στην χώρα μας. Όπως έγραψε και ο Κέυνς που όλοι θυμήθηκαν εσχάτως «**όταν οι συνθήκες αλλάζουν αλλάζουμε σχέδιο αμέσως**».

Άρθρο της Άννας Διαμαντοπούλου που δημοσιεύτηκε στις 15 Οκτωβρίου 2008 στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ»

Τουλάχιστον από το 2006 που έγραψε το βιβλίο της «Η Έξυπνη Ελλάδα» η κ. Άννα Διαμαντοπούλου επιμένει στην «**ανάγκη ενός ενδιάμεσου εθνικού στόχου, που δεν είναι άλλος από την επιτυχή συμμετοχή της Ελλάδας στην πρωτοπορία της κοινωνίας της γνώσης μέχρι το 2020**». Είναι η αναγνώριση της σημασίας της παιδείας στην ανάπτυξη και προοπτική της Χώρας.

Τα θέματα της παιδείας δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν αν η πολιτεία δεν αποφασίσει να κινηθεί αποφασιστικά και με ολοκληρωμένο πρόγραμμα. Αν η κοινωνία δεν συμβάλλει με πίεση προς κάθε κατεύθυνση: την κυβέρνηση, τα πολιτικά κόμματα, την εκπαιδευτική κοινότητα, και κάθε ένα που τον αφορά.

Όμως εκτός από την βούληση χρειάζονται και πόροι, αρκετοί για να καλύπτουν τις ανάγκες, και σημαντικά αυξημένοι όταν για αρκετά χρόνια από προτεραιότητα η παιδεία έχει καταλήξει σε ... αποπαίδι του προϋπολογισμού.

Σήμερα στην οικονομική μας κρίση, τώρα και αρκετό καιρό εξαντμίζει το οικογενειακό εισόδημα, έρχεται να προστεθεί η διεθνής κρίση με απρόβλεπτες επιπτώσεις. Και μπαίνει το μεγάλο ερώτημα: **Πως θα καταφέρουμε την μεγάλη μεταρρύθμιση στην παιδεία εν μέσω οικονομικής κρίσης;**

Με δύο άρθρα της στις 15 και 18 Οκτωβρίου, η κ. Άννα Διαμαντοπούλου αναλύει την οικονομική κρίση σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, και κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για μέτρα και πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν. Σε μια εποχή απογοήτευσης

εκπέμπει το μήνυμα ότι υπάρχει διέξοδος, για την οικονομία και κατ' επέκταση την παιδεία, που ούτως ή άλλως παραμένει βασική συνιστώσα της αναπτυξιακής προοπτικής για την χώρα.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΙΚΤΟΣ ΣΤΟΧΟΣ
Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΕ ΕΝΕΡΓΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η παγκόσμια κρίση και η επιστροφή της Σοσιαλδημοκρατίας

Η ιστορία δείχνει ότι οι μεγάλες οικονομικές κρίσεις οδηγούν συχνά σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις και πυροδοτούν κοινωνικές ακόμη και εθνικές συγκρούσεις. Αυτή η εμπειρία, δεν πρέπει να επιτρέψει μια συνολική κατάρρευση μεγάλων δημοκρατικών, κοινωνικών και οικονομικών επιτευγμάτων. Η ίδια εμπειρία, καταδεικνύει επίσης πως ούτε η αγορά μπορεί να υποκαταστήσει το κράτος, ούτε το κράτος μπορεί να είναι υποκατάστατο της αγοράς. Και τα δύο μοντέλα απέτυχαν παταγωδώς.

Συνεπώς, τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Ευρώπη πολλά πράγματα θ' αλλάξουν. Αυτό πρωτίστως θα σηματοδοτηθεί από την ανάδυση ενός νέου κύκλου κυβερνητικών πλειοψηφιών. Σοσιαλδημοκράτες, Εργατικοί, Δημοκράτες ανακτούν την υπερέχουσα θέση τους στο πολιτικό σύστημα. Ιδιαίτερα η **Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία δικαιώνεται σήμερα**, για τον ρόλο του κράτους - στρατηγείου με στόχο τη ρύθμιση, τον έλεγχο και τη διαχείριση της αγοράς προς όφελος των πολλών.

Αυτή η κατευθυντήρια αρχή της Ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας γίνεται σήμερα η μόνη ρεαλιστική αφετηρία για την εφόρμηση προς το μέλλον. Γίνεται εκ νέου ελκυστική, διότι στόχος της πολιτικής είναι η ευημερία των ανθρώπων και όχι των ιδεολογημάτων ή των golden boys. Γίνεται εκ νέου επιτακτική για να φράξει το δρόμο προς την άβυσσο που άνοιξε το ήθος της απληστίας και ο νεοφιλελεύθερος δογματισμός.

Η πολιτική καλείται να δώσει απαντήσεις. Να γίνει μέρος της λύσης, ως αξιόπιστος διαχειριστής και ρυθμιστής. Ως εκ τούτου, οι επερχόμενες ευρωεκλογές είναι αυτή τη φορά πεδίο αντιπαράθεσης πολιτικών ιδεών, προτάσεων και συμμαχιών. Είναι και προνομιακό επίπεδο για να καταδειχθεί πως είναι εφικτή μια δυναμική οικονομία, με ενεργή δημοκρατία κι ένα λειτουργικό κοινωνικό κράτος, που υπηρξε τη συνοχή. Η Σοσιαλδημοκρατική απάντηση πρέπει να αφορά τρία επίπεδα:

α. Το Διεθνές: Είναι αναγκαίο ένα ρυθμιστικό πλαίσιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος αλλά δεν είναι αρκετό. Απαιτούνται διεθνείς κανόνες για το παγκόσμιο εμπόριο, τα εργασιακά δικαιώματα και τις περιβαλλοντολογικές προδιαγραφές.

Η παγκόσμια διακυβέρνηση χρειάζεται μια νέα συμφωνία του τύπου «Bretton Woods» ώστε να μεταρρυθμίσουμε και να επαναλειτουργήσουμε ισχυρούς και πολιτικά ελεγχόμενους θεσμούς που θα συμπεριλαμβάνουν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Παγκόσμια Τράπεζα, και τους Παγκόσμιους Οργανισμούς Εμπορίου, Εργασίας και Περιβάλλοντος.

β. Το Ευρωπαϊκό: Τα μέτρα που ανακοίνωσαν οι 15 + 1 στο Παρίσι είναι αναπόφευκτα πλην όμως δεν είναι ούτε δίκαια, ούτε αντιμετωπίζουν τις επερχόμενες επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία.

Θυμίζω δε ότι ο P.Rasmussen ως επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος είχε καταθέσει εδώ και ένα χρόνο σχέδιο ρύθμισης και κανόνες για την Ρύθμιση των Αγορών (www.pes.org). Το έλλειμμα πραγματικής οικονομικής αρχής στην Ευρώπη είναι

εμφανές και το μείζον θέμα της πολιτικής ολοκλήρωσης για μια Ευρώπη που μπορεί να αντιμετωπίζει θεσμικά και οικονομικά την παγκοσμιοποίηση και τις κρίσεις της, γίνεται επιτακτικό.

Το σημερινό θεσμικό και νομικό οικοδόμημά της Ε.Ε αποδείχθηκε για άλλη μια φορά ανεπαρκές. Δεν της επέτρεψε να έχει μία ηγεσία που να μπορεί να διαχειριστεί άμεσα και αποφασιστικά τους βασικούς άξονες οικονομικής πολιτικής.

Το σύμφωνο σταθερότητας είναι ένα σύνολο νομοθετικών κανόνων δεν είναι πολιτική ηγεσία. Εάν υπήρχε αυτή η ηγεσία θα είχε και τη δυνατότητα χαλάρωσης σε περιόδους ύφεσης. Χαλάρωση που δεν μπορεί να αφορά μόνο την χρηματοδότηση Τραπεζών και τραπεζιών. Η αλλαγή των κανόνων πρέπει να συνδεθεί με ένα μεγάλο πρόγραμμα διευρωπαϊκών έργων, με δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έστω και αν δεν προβλέπεται καταστατικά, θα πρέπει να λάβει ως συντελεστή της πολιτικής της εκτός από την σταθερότητα των τιμών και άλλους παράγοντες (απασχόληση, ανάπτυξη) υπό την καθοδήγηση μιας νομιμοποιημένης δημοκρατικής πολιτικής ηγεσίας.

Επιπρόσθετα, η πολιτική ανταγωνισμού πρέπει να συνοδεύει με συγκεκριμένα μέτρα κοινωνικής παρέμβασης σε κλάδους οι οποίοι θα υποστούν την κρίση. Πρέπει να συμφωνηθεί ένα πλαφόν ελάχιστου κοινού φόρου στις επιχειρήσεις, διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος η κρίση να οδηγήσει σε μειώσεις φόρων που θα δημιουργήσουν αθέμιτο ανταγωνισμό προσέλκυσης επενδύσεων και θα τινάξουν στον αέρα το κοινωνικό κράτος.

Τέλος, ας μην ξεχνάμε ότι ήδη από την προηγούμενη εβδομάδα ετέθη από την ευρωπαϊκή βιομηχανία ζήτημα μη ανταπόκρισης στα μέτρα για την μείωση των ρίπων. Η υποχώρηση στο σημείο αυτό της ευρωπαϊκής πολιτικής θα ήταν ολέθρια.

γ. Το εθνικό: Η χώρα με δεδομένη την προϋπάρχουσα οικονομική και θεσμική κρίση και με αναμενόμενη την επιδείνωση στην πραγματική οικονομία, δεν μπορεί να συνεχίσει με μικρές διαχειριστικού τύπου αλλαγές. Χρειάζεται ολοκληρωμένο σχέδιο πολιτικών και κοινωνικών προτεραιοτήτων και δράσεων, με αναφορά στην ασφάλεια, την ανάπτυξη και την αναδιανομή.

Η ασφάλεια αφορά την εγγύηση της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος αλλά ταυτόχρονα και την εγγύηση φορολογικής σταθερότητας και εργασιακής ειρήνης.

Η ανάπτυξη απαιτεί ανατροπή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αλλά και του ΕΣΠΑ με έργα στους τομείς, των μεταφορών, της τεχνολογίας αλλά και του περιβάλλοντος. Τέλος, η αναδιανομή αφορά την υποστήριξη αυτών που πλήττονται από την κρίση, δίνοντάς τους δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνική και παραγωγική διαδικασία.

Δεν υπάρχει αναδιανομή χωρίς ανάπτυξη. Δεν υπάρχει ανάπτυξη χωρίς ασφάλεια. Επιλογές που επικεντρώνουν σε ένα από τα τρία ζητούμενα, οδηγούν σε στρεβλώσεις και εν τέλει σε αποτυχία.

Εν μέσω Εφραίμ, εισαγγελέων και καταρρέουσας κυβέρνησης, ας μην ξεχνάμε πως η προτεραιότητα είναι η πραγματική οικονομία, δηλαδή η καθημερινή ζωή και πρόδος του λαού μας.

Άρθρο της Άννας Διαμαντοπούλου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ημερησία» στις 18 Οκτωβρίου 2008

Βραβευμένα έργα Ελλήνων μαθητών

Από την συμμετοχή στον πανευρωπαϊκό διαγωνισμό για την ζωή στην Αφρική και σε διαγωνισμούς της ελληνικής περιφέρειας

Κραυγή αγωνίας ενός καθηγητή, 30 χρόνια μετά

Με επιστολή του που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «τα Νέα» 1 Ιουλίου 2006, ο **Θουκυδίδης Παπαγεωργίου**, φιλόλογος και καθηγητής τότε σε Λύκειο των Ιωαννίνων, κατέθεσε την αγωνία του, καταγράφοντας 10+1 «γκρίζες ζώνες» στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Είναι η συμπύκνωση της κατάστασης, όπως γράφει, η οποία μετά από 30 χρόνια «δουλείας» τον οδήγησε στην παραίτηση «με μια αδιόρατη αίσθηση λιποταξίας». Η έλλειψη χώρου μας αναγκάζει να περιοριστούμε στα πιο χαρακτηριστικά σημεία της μακροσκελέστατης επιστολής, που έστω και με την υπερβολή της απογοήτευσης εντοπίζει συγκεκριμένα προβλήματα που συμβάλλουν... στον κατήφορο. Μεταξύ άλλων γράφει..

«Κάθε εργαζόμενος, όταν έρχεται η ώρα ύστερα από 30-35 χρόνια δουλείας να συνταξιοδοτηθεί, νιώθει διάφορα συναισθήματα, ανάλογα με τη σχέση που είχε με το επάγγελμά του. Άλλος λύτρωση, πολλοί αμνησία, άλλοι μια γλυκιά προσμονή, άλλοι ανυπομονησία, άλλοι στεναχώρια... Εγώ νιώθω μια μεγάλη πίκρα φαρμάκι... με την απόφαση μου: να φύγω από το σχολείο πριν την ώρα μου. Προσπαθώ να προσδιορίσω με ακρίβεια τι πήγε τόσο στραβά και τελικά εντόπισα έντεκα (10+1) «γκρίζες ζώνες», χωρίς βέβαια στεγανά ανάμεσά τους:

1. Η ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑ - Η δεύτερη βάρδια της εκπαίδευσης είναι πρώτη και καλύτερη!

Αναζητώντας τα αίτια που οδήγησαν στην παραπαιδεία καταλήγει: «... το φροντιστήριο ικανοποιεί την ψευδαίσθηση των γονέων ότι πληρώνοντας, πολλές φορές άπιστευτα ποσά, εκπληρώνουν το καθήκον τους απέναντι στο παιδί και ότι του παρέχουν εφόδια, παίρνοντας κάποιο πτυχίο, για να γίνει ανταγωνιστικό στην «αγορά εργασίας».

... Από τη στιγμή που στο σημερινό Λύκειο δεν έχουμε μαθητές παρά μόνο υποψηφίους για τις Πανελλαδικές Εξετάσεις και η ευθύνη της προετοιμασίας πέφτει εξ ολοκλήρου στο φροντιστήριο, το Λύκειο κατάντησε δημόσια υπηρεσία έκδοσης τίτλων σπουδών, χωρίς κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο.

2. Η ΜΑΘΗΤΩΣΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ - «Καλά παιδιά μα κακομαθημένα!»

Το 7ο Λύκειο Ιωαννίνων... θεωρείτο ένα πολύ καλό σχολείο, παρά τις αδυναμίες που υπήρχαν. Είχαμε λόγο ύπαρξης, νιώσαμε δάσκαλοι, μερικές δε χρονιές με κάποια τμήματα η συνεργασία έφτασε σε ιδανικά επίπεδα. Βίωσα το αληθινό σχολείο... Όμως τα τελευταία χρόνια τα παιδιά... πολλές φορές σου δίνουν την εντύπωση πως... απλά αντιλαμβάνονται μια «εικονική πραγματικότητα» όπως ίσως την προσλαμβάνουν από τις τρεις αγαπημένες τους οθόνες - της τηλεόρασης, του υπολογιστή και του κινητού τηλεφώνου... Αυτό με ανησυχεί...

Πρόσεξα όμως... όταν τους ανοίγεις κουβέντα για οποιοδήποτε άλλο θέμα σε ακούνε με πολύ μεγάλη προσοχή και ενδιαφέρον. Ίσως αυτό τους λείπει... Πιστεύω ακράδαντα πως είναι καλά παιδιά, μεπερδεμένα είναι, τη βοήθειά μας θέλουν. Όπως και αρκετοί συνάδελφοί μου, ξέρω τι φταίει... Ποιος μας ρωτάει;

3. ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ - «Στον συρμό δεν αντιστέκεται κανένας»

Δυστυχώς οι σημερινοί γονείς δεν καλλιεργούν τον σεβασμό του παιδιού προς το σχολείο, ούτε τον θεσμό, ούτε τον καθηγητή, ούτε τη μόρφωση... περιορίζεται το ενδιαφέρον τους μόνο στα μαθήματα που εξετάζονται σε πανελλήνια κλίμακα.

Την ευθύνη της προετοιμασίας του παιδιού αναλαμβάνει ο φροντιστής. Όσο πιο πολλά τον πληρώνει, τόσο πιο άξιο τον θεωρεί. Δεν μπορεί να διανοηθεί πως κι εμείς είμαστε σε θέση «τζάμπα» να καλύψουμε τον μαθητή. Αν όμως μας ζητήσει για ιδιαίτερο μάθημα, θα μας ευγνωμονεί κι ως του «πάρομε το κεφάλι» ... Είμαι πολύ πικραμένος από τους γονείς!

4. Η ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ ΓΙΑΤΡΩΝ - ΓΟΝΕΩΝ - ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ... «Αλήθεια, ποιον κοροιδεύουμε;»

Στη Γ' Λυκείου... αν ο μαθητής έχει μέσο όρο 15 στους βαθμούς του Α' τετραμήνου, μπορεί να... «αρωστήσει» μέχρι τις 150 (απουσίες). Δυστυχώς όλα τα παιδιά της Γ' Λυκείου μετά τον Μάρτη «αρρωσταίνουν βαριά»...

Αλλά το έγκλημα είναι από 'δω και κάτω! Οι γιατροί υπογράφουν πλαστές βεβαιώσεις, πως τάχα το παιδί είναι «του θανάτου», οι γονείς τις φέρνουν στο Σχολείο..., και εμείς τις δεχόμαστε και τις καταχωρούμε με προσοχή και τρέφουμε πως είναι ψεύτικες, αφού το παιδί το βλέπουμε πως είναι γερό και καλά. Να πώς μαθαίνουμε το παιδί να παρανομεί και να βρίσκει «άλλοθι»... Να τι πολίτες ετοιμάζουμε να παραδώσουμε στην αυριανή κοινωνία! Αλήθεια, δεν ρώτησα ποτέ μέχρι τώρα, οι γιατροί παίρνουν χρήματα για αυτές τις βεβαιώσεις της ντροπής;

5. Ο ΚΟΜΜΑΤΙΑΣΜΕΝΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ! - «Υπνέτης δύο αφεντάδων μπορείς να είσαι μόνο όταν ο ένας αφέντης είναι... χαζούλης»

Τα πρώτα χρόνια που διορίστηκα, βίωσα σημαντικές κινητοποιήσεις του κλάδου με αξιόλογα επιτεύγματα, οικονομικά και θεσμικά. Οι συνελεύσεις ήταν πολυπληθείς, οι απεργίες ήταν μαζικές. Πίστηφα στον συνδικαλισμό, ενθουσιάστηκα.

Όταν όμως τα ψηφοδέλτια έγιναν «έγχρωμα»... αφού ο εργοδότης μας είναι το Δημόσιο, που εκπροσωπείται κάθε φορά από το κυβερνών κόμμα, η μεν κυβερνητική παράταξη σαμποτάρει κάθε κινητοποίηση του κλάδου, ενώ οι αντιπολιτευόμενες «κόπτονται για τα δίκαια του κλάδου...» ... Μετά βέβαια τις κινητοποιήσεις του 1990 στο συνδικαλιστικό κίνημα μπήκε ταφόπλακα! Οι ΕΛΜΕ και η ΟΛΜΕ κατάντησαν «πολιτιστικό σύλλογο»...

6. Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ - «Το χρίσμα, μπογιά είναι, ξεβάφει σύντομα...»

...Εδώ και χρόνια όμως όλοι ανεξαιρέτως οι διευθυντάδες, παραδιευθυντάδες, προϊστάμενοι κ.λπ. είναι τα πρωτοπαλικάρα της παράταξης που κατέλαβε την εξουσία, που τα αμείβει για τις πολύτιμες υπηρεσίες που της πρόσφεραν. Υπηρεσίες στο κόμμα ασφαλώς, όχι στον κλάδο. Τον κλάδο τον χρησιμοποιούσαν για να αναρριχηθούν μέχρι και το αξίωμα του Βουλευτή! Υπάρχουν αξιόλογοι συνάδελφοι χαρισματικοί, με αγάπη για το παιδί, με «έργο» και με «λόγο». Ποιος τους δίνει σημασία; Αν δεν «ανήκεις»... λεγεωνάριος θα μείνεις...

7. Η ΚΑΤΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ... - «Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντίμα προσμένουμε, ίσως, κάποιο θάμα!»

Οι εκπαιδευτικοί... σήμερα όμως δέχονται πάρα πολύ έντονες επικρίσεις και δυστυχώς δεν είναι αβάσιμες. Μπορεί στην ουσία εμείς να είμαστε τα εξιλαστήρια θύματα, δώσαμε όμως στους επικριτές μας πάρα πολλά «στοιχεία».

Στην οικονομική εξαθλίωση αρκετοί φιλοβουλευτήκαμε με τα «ιδαιότερα»...

Για τη στάση μας μέσα στην τάξη υπάρχει και η απάντηση «κάνουν πως μας πληρώνουν κι εμείς κάνουμε πως δουλεύουμε», αλλά δεν είναι ακριβώς έτσι.

Στην αξιολόγηση είμαστε στην πλειονότητά μας αρνητικοί.

Βουλευτήκαμε με το χάος...

Στη συμπαιγνία συνδικαλιστών και κομμάτων αντιδράσαμε θετικά: Ψηφίσαμε το «κόμμα» μας και χαρήκαμε (τρομάρα μας) που αυτό βγήκε πρώτη δύναμη...

Γενικά, ο μόνος λόγος που συνεχίζεις να προσπαθείς είναι η ντροπή για τον εαυτό σου, «ο πατριωτισμός των Ελλήνων».

8. Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ - «1 - 1 - 4»

Από το 1982 που καταργήθηκε ο θεσμός του επιθεωρητή με τις βαθμολογίες κ.λπ., είμαστε κόσμος παρατημένος, αδέσποτος. Βέβαια και ο θεσμός του παλιού επιθεωρητή ήταν πραγματικός εφιάλτης. Τώρα τι είναι;

Είχα την ανάγκη τόσα χρόνια να χτυπήσει κάποιος «αρμόδιος» την πόρτα της αίθουσάς μου και να δει τι κάνω. Να με καθοδηγήσει, να με συμβουλευθεί και να μου πει και ένα «μπράβο», αν το άξιζα. ... Τώρα όλοι «ίσωμα». Είμαστε ικανοί, είμαστε ανεπαρκείς, είμαστε επικίνδυνοι, όλοι «ίσωμα». Ούτε κίνητρο για διάκριση, ούτε κάποια φροντίδα για επικείμενο έλεγχο.

9. ΤΑ ΑΝΥΠΑΡΚΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ - «Ένας ήταν ο Παπανούτσος (και μας τελείωσε...)»

Αυτοί που έχουν στα χέρια τους την τύχη της Παιδείας στην Ελλάδα σήμερα, ...είναι έξω από την πραγματικότητα. Κάποιες μικροαλλαγές που κάνουν στο αναλυτικό πρόγραμμα τις βλέπω σαν «μερεμέτια» σε ένα ερείπιο. Μόνο ο τρόπος εισαγωγής των υποψηφίων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ φαίνεται να τους ενδιαφέρει, γι' αυτό τα εξεταζόμενα μαθήματα από 4 τα κάνουν 14, μετά 9, ύστερα 6 και βλέπουμε... Μόνο «πολιτικό κόστος» να μην έχει.

Καμία απολύτως κίνηση για αναβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου, καμία κίνηση να βγάλουν τον εκπαιδευτικό από τον λήθαργο, καμία κίνηση για μόρφωση.

10. ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΩΝ - «Για ένα πουκάμισο αδειανό!»

... Όταν το παιδί μπει στη διαδικασία της προετοιμασίας για τις Πανελλήνιες, αντί παιδική ηλικία, αντί ελεύθερος χρόνος, αντί παιχνίδι.

Αξίζει άραγε η θυσία της παιδικότητας στον βωμό ενός στόχου με σχετική αξία; Αποκαθίσταται επαγγελματικά ένας νέος με ένα πτυχίο ΑΕΙ ή ΤΕΙ ή μήπως χρειάζονται και ένα - δυο μεταπτυχιακά για να παρατείνουμε τον χρόνο μέχρι να «βουλευτεί» κάπου ή να μπει στη λίστα των ανέργων;

Έτσι, όχι μόνο θυσιάζεται η παιδική του ηλικία, αλλά υποσκάπτεται και το μέλλον του, αφού μένει ουσιαστικά αμόρφωτο, χωρίς ισχυρό χαρακτήρα, χωρίς αρχές και αξίες. Να ζεις καθημερινά αυτό το έγκλημα χωρίς να μπορείς να κάνεις το παραμικρό είναι μεγάλος καημός...

11. ΟΙ ΔΥΣΟΙΩΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ... «Στην Ανώτατη Εκπαίδευση γίνεται χαμός... Ευτυχώς, στη Μέση όλα πάνε καλά...»

Το Ελληνικό Σχολείο αντικατοπτρίζει δυστυχώς την Ελληνική Κοινωνία, η οποία «νοσεί βαθιά». Ακολουθεί πιστά τους ρυθμούς των καιρών, τον συρμό: ζει για να δουλεύει και δουλεύει για να καταναλώνει, αδυνατεί να ιδεί, αδυνατεί να βάλει προτεραιότητες, αδυνατεί να αποφασίσει για τη μοίρα της...

Στη μεγάλη αλλαγή που την είπαν «μεταρρύθμιση» στήριξα πολλές ελπίδες για κάτι καλύτερο... Τίποτα όμως δεν έγινε. Απογοητεύτηκα όσο λίγες φορές στη ζωή μου.

Η βαθιά πεποίθησή μου ότι δεν θα υπάρξουν καλύτερες μέρες για την Παιδεία, είναι η ενδέκατη και μεγαλύτερη πίκρα μου... Αυτή δεν την αντέχω, γι' αυτό θα φύγω, κι ως με βασανίζει μια αδιόρατη αίσθηση λιποταξίας.»

Από το βήμα της Βουλής

Αστεγν παιδεία και ο Υπουργός δεν απαντά

Η άρνηση του Υπουργού Παιδείας να απαντήσει σε ερώτηση της κ. Διαμαντοπούλου σχετικά με την σχολική στέγη, και στο αίτημα κατάθεσης εγγράφων που να τεκμηριώνουν, τα όσα ο ίδιος σε δηλώσεις του για σχολεία, που κτίστηκαν, εγκαινιάστηκαν, επισκευάστηκαν ή βρίσκονται στο στάδιο μελέτης, επί ενάμιση μήνα οδήγησαν στην επανακατάθεση της σχετικής ερώτησης, στις 22/10/2008.

Τα παιδιά στοιβάζονται στο 48ο Δ.Σ. Αθήνας

Ερωτάται επίσης ο κ. Υπουργός σε τι μέτρα προτίθεται να προχωρήσει ώστε να εκλείψει το φαινόμενο παράλληλης στέγασης δύο τάξεων σε χώρο τραπεζαρίας στο παραπάνω σχολείο, αλλά και γενικότερα ζητεί στοιχεία για τον προγραμματισμό, αν υπάρχει, για την αντιμετώπιση της διπλοβάρδιας στο 5ο και 6ο Δημοτικό Διαμέρισμα της Αθήνας.

Το ΤΕΙ Πειραιά απειλείται με διακοπή από ελλιπή χρηματοδότηση

Την καοτική κατάσταση, με ΤΕΙ της περιφέρειας να κλείνουν από έλλειψη φοιτητών, και αυτών του κέντρου να έχουν έως και 50% πάνω από τους προβλεπόμενους φοιτητές, χωρίς αντίστοιχη αύξηση της χρηματοδότησης τους, περιγράφει σε άλλη ερώτηση της κ. Διαμαντοπούλου, και ζητά να πληροφορηθεί τι μέτρα προτίθεται να λάβει η Κυβέρνηση για την εύρυθμη λειτουργία τους, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το ΤΕΙ Πειραιά.

Απλήρωτοι εκπαιδευτικοί για δεδουλευμένα από το 2006

Η Ελλάδα είναι 27η στους 27 στις εφαρμογές πληροφορικής στα σχολεία – με κίνδυνο να χάσει το στοίχημα της ευρυζωνικότητας (γρήγορο internet) διότι στην Ελλάδα μόνο το 13% των σχολείων έχει γρήγορο internet, όταν ο μέσος όρος στην Ε.Ε. είναι 67%. Η Ελλάδα είναι 26η στους 27 ως προς το ποσοστό εκπαιδευτικών που χρησιμοποιούν υπολογιστές στην τάξη (35,6% στην Ελλάδα και 74,3% στην Ε.Ε.). Και όμως οι εκπαιδευτικοί, επιμορφωτές και συντονιστές που συμμετείχαν στο πρόγραμμα επιμόρφωσης εκπαιδευτικών σε θέματα Πληροφορικής, παραμένουν απλήρωτοι από το 2006, που άρχισε η εφαρμογή προγραμμάτων πρώτη φορά μετά το 2002.

Ερωτάται λοιπόν ο κ. Υπουργός πότε θα πληρωθούν τα δεδουλευμένα και με ποια μέτρα θα διασφαλισθεί η αξιοπιστία και συμμετοχή των εκπαιδευτικών σε προγράμματα πληροφορικής.

Νέα ΑΕΙ χωρίς σχεδιασμό και κονδύλια

Οι Βουλευτές Α. Διαμαντοπούλου Πολιτική εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ σε θέματα παιδείας, Θ. Δραγώνα, Γραμματέας του τομέα παιδείας, Μ. Παντούλας, γραμματέας ΚΤΕ παιδείας και Δ. Βαρβαρίγος, με ερώτηση τους στον Υπουργό Παιδείας θέτουν το θέμα έλλειψης στρατηγικού σχεδιασμού στην ίδρυση πανεπιστημιακών τμημάτων και Πανεπιστημίων, και ζητούν να πληροφορηθούν πόσα τμήματα και σχολές έχουν ανακοινωθεί από το 2004 και μετά, ποιος είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός του Υπουργείου και σε τι έρευνες και μελέτες βασίζεται, και τέλος τι κονδύλια προβλέπονται στον προϋπολογισμό για την υλοποίηση των γενομένων κυβερνητικών εξαγγελιών.

Δημόσια δωρεάν παιδεία, υψηλής ποιότητας για όλους

Συνέχεια από σελ. 1

Πρώτο είναι το ενιαίο εθνικό πρόγραμμα σπουδών, το οποίο στο 80%-85% θα επιλέγεται και θα ορίζεται σε κεντρικό επίπεδο αλλά θα υπάρχει ένα 15%-20% που θα ορίζεται σε περιφερειακό επίπεδο με βάση τις ιδιαίτερες επιλογές κάθε περιοχής.

Δεύτερο είναι οι εκπαιδευτικοί. Κρατικοί λειτουργοί που διορίζονται στο Υπουργείο Παιδείας, όμως τα υπηρεσιακά θέματα του εκπαιδευτικού δυναμικού θα χειρίζεται η περιφέρεια γιατί είναι γνωστές οι επιπτώσεις της συντηρητικής λογικής και της πελατειακής λειτουργίας, στις προσλήψεις ωρομισθίων, στις μεταθέσεις, στις αποσπάσεις, ένα σύστημα το οποίο πραγματικά έχει φτάσει σήμερα σε μια καοτική κατάσταση.

Πρέπει όλοι να πεισθούμε ότι προηγείται η σωστή λειτουργία του εκπαιδευτικού μας συστήματος και έπονται οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και όλοι οι άλλοι.

κάθε γονιός γνωρίζει πόσο του στοιχίζει

Δωρεάν. Είναι δεδομένο ότι υπάρχει σχολείο, από το νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο, με δωρεάν πρόσβαση σε αυτό. Όμως και **κάθε γονιός γνωρίζει πόσο δυσβάστακτο είναι το οικονομικό βάρος που σηκώνει για την μόρφωση του παιδιού του.** Το φαινόμενο δεν είναι καινούργιο όμως την τελευταία πενταετία έφτασαν οι ιδιωτικές δαπάνες τα 4 δις ευρώ το χρόνο με παράλληλη υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου σε όλα τα επίπεδα.

Για την δωρεάν εκπαίδευση απαιτούνται **τρία επίπεδα πολιτικής. Το άμεσο, το μεσοπρόθεσμο με χρονοδιάγραμμα και τρίτο το μακροπρόθεσμο,** αυτό που θα αντιμετωπίσει συνολικά την αλλαγή στην παιδεία ώστε να πάμε σε ένα άλλο εκπαιδευτικό σύστημα που δεν θα χρειάζεται να υπάρχουν φροντιστήρια.

γενικευμένη λειτουργία του ολοήμερου σχολείου

Η άμεση πολιτική αφορά στην **υποστηρικτική, την πρόσθετη και την ενισχυτική διδασκαλία,** με οργανωμένη δομή και λειτουργία, για την άμεση ανακούφιση της οικογένειας. Η πολιτική φροντίζει ώστε όλοι οι μαθητές να παρακολουθούν τα μαθήματα με ίσους όρους. Αυτό σημαίνει, **σοβαρή αμοιβή του εκπαιδευτικού,** (και όχι από 15 ευρώ το 2004, σε 9,2 το 2008), επιλογή του με κριτήρια διδακτικής εμπειρίας και δυνατοτήτων για την μέγιστη προσφορά στο μαθητή, και αξιολόγηση στο τέλος κάθε χρονιάς.

Μεσοπρόθεσμη πολιτική είναι η **γενικευμένη λειτουργία του**

ολοήμερου σχολείου σε μια τετραετία. 8:30π.μ. με 5:00 μ.μ., **με αθλητικές δραστηριότητες, ξένη γλώσσα, πληροφορική, καλλιτεχνικά μαθήματα.** Με ενιαίο πρόγραμμα και χωρίς ωρομισθίους καθηγητές, Αυτό το υπογραμμίζω απόλυτα. Έτσι αντιμετωπίζονται δωρεάν σχεδόν όλες οι εξωσχολικές δραστηριότητες. Εδώ εντάσσεται και η **πιστοποίηση της ξένης γλώσσας και πληροφορικής** στην Γ' Γυμνασίου, μέσα από το δημόσιο σχολείο.

Έχουμε υπολογίσει ότι **σε μια τετραετία για υποδομές και λειτουργικά απαιτούνται 350 εκ. € το χρόνο και 95 εκ. € τα επόμενα τρία χρόνια.** Είναι μια δαπάνη που μπορούμε να αναλάβουμε, χάριν της ριζικής αλλαγής στο χώρο.

Νέο σύστημα πρόσβασης στην Τριτοβάθμια

Η μακροπρόθεσμη πολιτική αφορά στο **σύστημα πρόσβασης στην Τριτοβάθμια** Εκπαίδευση και η πρόταση μας έχει τρεις βασικές ενότητες: το **αυτοδύναμο μεταβατικό σύστημα εθνικών** εξετάσεων και την συμμετοχή των σχολών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με **στάθμιση της βαθμολογίας των εξετάσεων.**

Υψηλής ποιότητας εκπαίδευση σημαίνει τέσσερα πράγματα: υποδομές, σχέση με την τεχνολογία, παιδαγωγικό σύστημα και ισχυρός εκπαιδευτικός.

Για τις **υποδομές,** έχουμε κάνει καταρχήν ένα σχέδιο της σχολικής στέγης το οποίο θα αντιμετωπιστεί ως ένα μεγάλο δημόσιο έργο, με τη συμβολή και της Τ.Α.

Για την **τεχνολογία,** υπάρχει ένας πολύ συγκεκριμένος στόχος. Μέσα σε μία πενταετία η χώρα να είναι μέσα στις 5 πρώτες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη σχέση τεχνολογίας-σχολεία, όπως αυτή αξιολογείται κάθε χρόνο από την Ε.Ε..

Το τρίπτυχο για τον εκπαιδευτικό: επιμόρφωση, αξιολόγηση, αμοιβή

Για την **παιδαγωγική** ξέρουμε το μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει. Συγγραφή βιβλίων θα γίνεται από μικτές ομάδες, θα υπάρχει πιλοτική περίοδος διδασκαλίας σε πιλοτικό σχολείο – ένα δίπλα σε κάθε Παιδαγωγικό Τμήμα – για να δοκιμάζονται οι νέες μέθοδοι, και μετά από έγκριση των καθηγητών, εισαγωγή στα σχολεία.

Για τους **εκπαιδευτικούς** έχουμε και πάλι ένα τρίπτυχο: **Επιμόρ-**

φωση, αξιολόγηση, αμοιβή.

Δάσκαλοι, και καθηγητές θα έχουν υποχρεωτική ετήσια εκπαίδευση.

Αξιολογείται το εκπαιδευτικό έργο και ο εκπαιδευτικός με αντικειμενικότητα και αξιοκρατία. Τέρμα στον κομματισμό.

Η αμοιβή δεν μπορεί παρά να εξασφαλίζει την **αξιοπρεπή διαβίωση** και την αποκλειστική απασχόληση. Εδώ ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα ανακοινώσει την κατάλληλη στιγμή πολύ συγκεκριμένα μέτρα που αφορούν τις δεσμεύσεις μας.

Ένα σοσιαλιστικό κόμμα κρίνεται από το «για όλους»

Παιδεία για όλους. Ένα σοσιαλιστικό κόμμα κρίνεται από αυτό, από το «για όλους». Όλα τα παραπάνω, η δωρεάν, η δημόσια, η τεχνολογία, οι υποδομές, όλα αυτά κρίνονται εάν μπορούν να αφορούν όλους.

Υπάρχει ανάγκη αναβάθμισης της εκπαίδευσης παιδιών με αναπηρίες. Προτείνουμε μια **μεταρρύθμιση για την ειδική εκπαίδευση** που ξεκινάει από την ένταξη, όσο γίνεται περισσότερων παιδιών στα δημόσια σχολεία.

Ακολουθεί η **ένταξη των παιδιών των μεταναστών.** Η ενσωμάτωσή τους, το να γίνουν Έλληνες, είναι η προϋπόθεση για να μην αντιμετωπίσουμε συγκρούσεις και προβλήματα, τα οποία δεν θέλουμε και δεν μας αξίζουν σαν κοινωνία.

Προτεραιότητα μας είναι η **παιδεία για τους αποδήμους,** αλλά και η **παιδεία για την μειονότητα,** με την εφαρμογή μιας ουσιαστικής πολιτικής για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και δυνατότητα συνέχισης των σπουδών τους σε ανώτερο επίπεδο.

Γιώργος Παπανδρέου: 5% του ΑΕΠ στην παιδεία

2% στην έρευνα και τεχνολογία

Η πρόταση για την παιδεία, απαιτεί πόρους. Καμία μεγάλη αλλαγή δεν μπορεί να γίνει χωρίς πόρους. Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχει αναφερθεί στο 5% για την παιδεία και 2% για την έρευνα και τεχνολογία. Το 2% στην έρευνα και τεχνολογία είναι κάτι που αφορά δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Το 5% στην παιδεία αφορά δημόσιες επενδύσεις και υπάρχει δέσμευση για 1 δισεκατομμύριο € επιπλέον από την πρώτη χρονιά.»

Λέει και πολλά ακόμη η κ. Διαμαντοπούλου για τις ανάγκες της παιδείας στην χώρα μας, για μέτρα και πολιτικές που πρέπει να προωθηθούν συνολικά και σε επιμέρους τομείς. Εμείς τώρα αρκεσθήκαμε σε αυτά...

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.diamantopoulou.gr • Ταχυδρομική Διεύθυνση: Διάκου 20, 11743 - Αθήνα, τηλ.: 210 92 37 536

Σας καλούμε να συμμετάσχετε στο «Διάλογο»

Μηνιαία Εφημερίδα - Διανέμεται Δωρεάν

Ιδιοκτήτης: "Αναπνοή στην πόλη", Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία, Μεγαλοπόλεως 1, Καλλιθέα 176 75, τηλ.: 210 94 31 572
Εκδότης • Διευθυντής: Σωκράτης Σαρινόπουλος • Αλμυρού 1, Αθήνα 104 40 • e-mail: anarpoi@sokratis.eu
Εκτύπωση: UNISSET - Γραφικές Τέχνες Ε.Π.Ε. • Μαυρομικλάη 4, 15 354 Γλυκά Νερά

